

„Tudtam, hova kell nyúlni...”

Karbantartás közben lőszer robbant a harckocsiban

Több száz milliós lehetett volna a kár, ha nincs lélekjelenlét és felkészültség. A hír a *Magyar Néphadsereg* abasári helyőrségéből érkezett. Egy T-55-ös harckocsiban karbantartás közben elektromos zárlat következtében berobbant egy százmilliméteres páncéltörő gránát. A harci jármű egyébként tele volt még lőszerrel, éppen tartós tárolásra készítették elő.

— Az eredeti helyére akartunk betolteni vele — mesélte az esemény után *Kerülő László* zászlós, kicsit még mindig a történetek hatása alatt. — En kívülről irányítottam a vezetőt, hogyan tolasson, amikor egy pukkanás után füst csapott ki a járműből. Akik ott állunk, mind szétzsaladtunk első ijedtünkben. Szerecsére a vezető kiskatona is ki tudott ugrani. Őt a robbanás nyomása megemelte, és a láng hátulról megpörkölte.

Azután láng is kicsapott, ami jelezte, hogy odabent tűz keletkezett. Közben a jármű ment tovább hátra a betonszínbe, s mert még nem volt egyenesbe állítva, éppen a szín tejét tartó oszlop felé tartott. Már elérte a szín hátsó falát, nekiment az ott álló üres vashordóknak, a hátsó falon megroppantak a betonlemek.

— Felugrottam a harckocsira, behajoltam, a kezemmel éppen elértem a kézi gázkart, azt nullára állítottam, így a motor lefulladt és megállt. Nem is gondolkoztam, tudtam, hova kell nyúlni, huszonnyolc éve vagyok hivatásos katona, harckocsiszereelő.

— *Mennyire volt ön felelőse az itt történeteknek?*

— En irányítottam a tífznyi karbantartó csoportot, sorkatonákat. Így

Kerülő László zászlós kezében egy hasonló lőszer, mint amilyen a harckocsiban berobbant. MIKÓ LÁSZLÓ FELV.

hát végül is az enyém a felelősség. Úgy is, hogy én mérhettem föl, mekkora baj lehet az egészből. S talán én ijedtem meg a legkevésbé.

— *Nem félt?*

— De féltém. Feleségem, két gyermekem van. Valóban igaz, hogy veszélyzetben az emberen átszalad az egész élete. De azt, hogy többmillió érték pusztulhatott volna el, azt csak utólag számolta ki a bizottság.

Amikor sikerült leállítani a járművet, a zászlós poroltókat hozatott, s közben fiasztották a tűzoltó

rajt. A poroltóval igyekeztek elfojtani a tüzet, odabent már géppuskagolyók is pattogtak. De ők csak nyomták be az oltóport, azután vízzel hűtötték a páncélburkolatot. Közben megérkezett a tűzoltó raj is, és együttesen húsz perc alatt elfojtották a tüzet.

— *Mikor mérte fel igazán, hogy mi is történt?*

— Csak utólag. Mi, mikor eloltottuk a tüzet, nem nyúltunk semmihez, bizottság vizsgálta ki a történeteket, ők mérték fel, mekkora érték volt veszélyben.

— *Mennyire játszik szerepet az emberi mulasztás?*

— Az elektromos zárlatot az akkumulátor összekötő kábele okozta. Ennek fém végét szigetelőszalaggal szoktuk becsavarni, ez most nem történt meg.

Elmaradt egy rutinmozdulat, amelynek következményét lélekjelenlétével egy 28 éve szolgáló hivatásos katona elhárította. Komolyabb személyi sérülés nem történt, a harckocsit vezető katona is könnyebb égési sérülésekkel úszta meg.

B. R. S.